

Αρχικά, ο Τάνταλος λογιζόταν ως Μικρασιάτης αυτόχθονας, πατέρας κάποιου Βροτέου, του πρόγονου των θνητών. Τελικά, επικράτησε να θεωρείται γιος του Δία από την Πλουτώ, μια κόρη του Κρόνου. Υποτίθεται ότι αυτή του έδωσε τα άπειρα πλούτη που ο Τάνταλος διέθετε, αν και η περιοχή του (η Λυδία και τα μέρη γύρω από το Σίπυλο) ήταν ονομαστή για τον χρυσό που παρήγε. Οι αρχαίοι με θαυμασμό μιλούσαν για «τα τάλαντα του Τάνταλου». Ήταν τόσο σπουδαίος ώστε συχνά άφηγε τα μέρη του και πήγαινε στον Όλυμπο, καλεσμένος των θεών. Παντρεύτηκε την Διώνη, μια συνονόματη της πρώτης συζύγου του Δία, κόρη του Άτλαντα. Γεννήθηκαν η Νιόβη και ο Πέλοπας. Η Νιόβη είχε κακό τέλος καθώς πέτρωσε. Έδειχναν τον βράχο με την μορφή της στο Σίπυλο. Ο Πέλοπας έγινε το πειραματόζωο για να δει ο πατέρας του, πόσο θεοί είναι οι θεοί.

Σαν άρχοντας που ήταν, κάλεσε τους θεούς στο Σίπυλο, να τους ανταποδώσει το γεύμα στον Όλυμπο. Έσφαξε τον γιο του, Πέλοπα, τον μαγείρεψε και τον πρόσφερε στα πιάτα των θεών, θέλοντας να δει, αν θα καταλάβουν τι ήταν αυτό που τους σερβίρισε. Δεν χρειάστηκε καν να δοκιμάσουν οι θεοί που αμέσως κατάλαβαν, τι περιείχαν τα πιάτα τους. Μόνο η Δήμητρα, αφηρημένη κάπως, δοκίμασε μια μπουκιά από την ωμοπλάτη. Με φρίκη, έσπρωξε κι αυτή το πιάτο της.

Ο Δίας διέταξε και τα κομμάτια του Πέλοπα συγκεντρώθηκαν μόνα τους μέσα στο τσουκάλι και βράστηκαν από την αρχή κι ενώθηκαν έτσι. Ή ο Ερμής ανέλαβε να τα «συναρμολογήσει». Ο Πέλοπας αναγεννήθηκε. Στο σημείο που η Δήμητρα έφαγε, υπήρχε ένα κομμάτι από ελεφαντόδοντο ή η Δήμητρα αντικατέστησε με ελεφαντόδοντο το κομμάτι που έφαγε.

Φυσικά, ο Τάνταλος τιμωρήθηκε. Υπάρχει η άποψη ότι η τιμωρία του δεν οφείλεται στο ότι έδωσε στους θεούς να φάνε τον γιο του αλλ' επειδή έκλεψε από τους θεούς λίγη από την αμβροσία και λίγο από τον νέκταρ που του πρόφεραν και το έδωσε στους ανθρώπους. Και γιατί αποκάλυψε στους ανθρώπους μυστικά των θεών που έμαθε τρώγοντας μαζί τους. Ή επειδή κατακράτησε τον χρυσό σκύλο του Δία.

Ήταν δώρο του Ήφαιστου στον πατέρα του και βρισκόταν σε ένα ναό της Κρήτης. Τον έκλεψε ο Πανδάρους και τον έδωσε στον Τάνταλο να τον φυλάξει. Όταν τον ζήτησε πίσω, ο Τάνταλος έκανε τον ανήξερο. Ο Ερμής εντόπισε τον σκύλο και τον ξανάβαλε να φυλάει τον ναό, ενώ ο Δίας πέτρωσε τον Πανδάρους και σκότωσε τη γυναίκα του. Τις κόρες τους τις άρπαξαν οι Άρπυιες και τις έδωσαν δούλες στις Ερινύες.

Όποιος κι αν ήταν ο λόγος, ο Τάνταλος υποχρεώθηκε να στέκει όρθιος μέσα σε μια λίμνη αλλά να μην μπορεί να πει, καθώς, όποτε έσκυβε, το νερό υποχωρούσε. Κι ούτε να φάει μπορούσε, παρ' όλο που τριγύρω του υπήρχαν του κόσμου οι λιχουδιές: Όποτε άπλωνε το χέρι του, τα φαγητά απομακρύνονταν. Είναι το γνωστό «μαρτύριο του Ταντάλου», έκφραση που ακόμα και σήμερα χρησιμοποιείται.

(τελευταία επεξεργασία, 2 Απριλίου 2021)